

Я вигортаю попіл із каміна

Іван Малкович

Я вигортаю попіл із каміна,
і ліс мені натрясся на коліна
(довкола осінь,
листопад,
імлісто,
а з попелу в відрі — не опадає листя).
Волів би я згребти в відро коня,
себе — у пригорщу, бо чомусь нині я
не впевнений, чи треба жити далі
у цій гризоті, в шарлатанськiм шалі,
де мій язик натягувати сміють
на лук брехні (о бідний Єремiє!) —
що? — нам сидіти за столом вночі,
мов купка попелу?!

А люті сівачі
все не туди нас сіють, не у ниву,
а в камінь, в море, в правду галасливу...
(Чи треба уклукати на коліна,
як хтось вже там, у попелі каміна?)